

वा० रा०

॥ १५५ ॥

कंकपत्रिणस्तेपतगाबाणाअंतरिक्षे रावणिंसमासाद्य तंनिकृत्य विध्वा भूमौशोणितोक्षिताःपेतुः ॥ ३० ॥ तानिषूनिद्रजित्यक्तबाणान्विचकर्ततुरित्यार्षोणुः ॥ ३१ ॥ य
तोयस्यांदिशि ततस्तस्यांदिशि ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अभ्रसंघवे सूर्यस्यगत्यादिकमिव नास्यवेगयुक्तगत्यादिकंकिंचिद्विदितं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अयुध्यमानं त्य
क्तयुद्धं ॥ प्रच्छन्नं युद्धभीत्या गृहेऽस्मददृश्यतयास्थितं ॥ अयुध्यमानत्वादिषट्प्रकाराणामपि सर्वरक्षउद्देशेन ब्रह्मास्त्रसंधानेवधोभवति ॥ ननुतद्युज्यतइत्यर्थः ॥ अंततोवि
भीषणस्यापि नाशप्रसंगइत्याशयः ॥ ३९ ॥ माययांतर्हितमेनमेवहंतुं घोराणाशीविषोपमानस्त्रान् अस्त्राणि आदेक्ष्यावः अदृष्टवधोऽस्मदेकसाध्यः ॥ दृष्टस्यतुवधईषत्क

अंतरिक्षेसमासाद्यरावणिकंकपत्रिणः ॥ निकृत्यपतगाभूमौपेतुस्तेशोणितापुताः ॥ ३० ॥ अतिमात्रंशरौघेणदीप्यमानोनरोत्तमौ ॥
तानिषून्पततोभलैरनेकैर्विचकर्ततुः ॥ ३१ ॥ यतोहिददृशातेतौशरान्निपतितांछितान् ॥ ततस्तुतौदाशरथीससृजातेस्त्रमुत्तमं ॥ ३२ ॥
रावणिस्तुदिशःसर्वारथेनातिरथोपतत् ॥ विव्याधतौदाशरथीलध्वस्रौनिशितैःशरैः ॥ ३३ ॥ तेनातिविद्वौतौवीरौरुक्मपुंखैःसुसंहतैः ॥
बभूवतुर्दाशरथीपुष्पिताविवकिंशुकौ ॥ ३४ ॥ नास्यवेगगतिकश्चिन्नचरूपंधनुःशरान् ॥ नचास्यविदितंकिंचित्सूर्यस्येवाभ्रसंघवे
॥ ३५ ॥ तेनविद्धाश्चहरयोनिहताश्चगतासवः ॥ बभूवुःशतशस्तत्रपतिताधरणीतले ॥ ३६ ॥ लक्ष्मणस्तुततःक्रुद्धोभ्रातरंवाक्यमब्रवी
त् ॥ ब्राह्ममस्त्रंप्रयोक्ष्यामिवधार्थंसर्वरक्षसां ॥ ३७ ॥ तमुवाचततोरामोलक्ष्मणंशुभलक्षणं ॥ नैकस्यहेतोरक्षांसिपृथिव्यांहंतुमर्हसि
॥ ३८ ॥ अयुध्यमानंप्रच्छन्नंप्रांजलिंशरणागतं ॥ पलायमानंमत्तंवानहंतुंत्वमिहार्हसि ॥ ३९ ॥ तस्यैवतुवधेयत्नंकरिष्यामिमहाभुज ॥
आदेक्ष्यावोमहावेगानस्त्रानाशीविषोपमान् ॥ ४० ॥ तमेनंमायिनंक्षुद्रमंतर्हितरथंबलात् ॥ राक्षसंनिहनिष्यंतिदृष्ट्वावानरयूथपाः ॥ ४१ ॥

रोवानराणामपीत्याह ॥ राक्षसमिति ॥ यदिदर्शनंस्यात्तदादृष्ट्वादृशनमात्रेण हनूमदादयएनंराक्षसंनिहनिष्यंति दृष्ट्वावानरयूथपाइति ॥ अत्रतद्दर्शनोपायोभारतेउक्तः ॥ इदमंभोगृ
हीत्वातुराजराजस्यशासनात् ॥ गुह्यकोभ्यागतःकश्चित्त्वत्सकाशमरिदम ॥ इदमंभःकुबेरस्तेमहाराजप्रयच्छति ॥ अंतर्हितानांभूतानांदर्शनार्थंपरंतप ॥ अनेनमृष्टनयनोभूतान्यं
तर्हितान्युत ॥ भवान्द्रक्ष्यतियस्मैचप्रदास्यतिनरःसचेतिविभीषणवाक्येन ॥ ४० ॥ ४१ ॥

यु० कां०

॥ १५५ ॥